

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 17. marca 2005 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] JUDr. S [REDAKOVANÉ] C [REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

JUDr. S [REDAKOVANÉ] C [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] sudca Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ], sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 21. 1. 2003 napísal list, ktorý označil ako sťažnosť proti obsadeniu miesta v štátnozamestnaneckej službe pani I [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ], tento list adresoval Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave, Úradu pre štátnu službu SR v Bratislave, Súdnej rade SR, predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, Generálnej prokuratúre SR – dozorujúcemu prokurátorovi pre boj s korupciou a vláde SR, odboru boja proti korupcii a v tomto liste uviedol, že predseda Okresného súdu vo V [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] JUDr. M [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ] v rozpore so zákonom obsadil svoju manželku I [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ] do štátnozamestnaneckej služby – miesta vyššej súdnej úradníčky, celú vec žiadal vyšetriť z toho dôvodu, aby sa predchádzalo a zabraňovalo, s pripravovaným vstupom do Európskej únie, takýmto praktikám korupcie, pretože sa skutok nestal.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch súd rozhodne o nároku na náhradu trov konania samostatným rozhodnutím.

Odôvodnenie:

Predseda Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] podal dňa 31. 1. 2003 podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „Zákon o sudcoch“/ návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. S [redacted] C [redacted] nar. [redacted] sudcovi Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] pre porušenie základných povinností sudcu pravdepodobne uvedených v ustanovení § 30 ods. 2 písm. f) Zákona o sudcoch tým, že dňa 21. 1. 2003 napísal list, ktorý označil ako sťažnosť proti obsadeniu miesta v štátnozamestnaneckej službe pani I [redacted] R [redacted], tento list adresoval Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave, Úradu pre štátnu službu SR v Bratislave, Súdnej rade SR, predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, Generálnej prokuratúre SR – dozorujúcemu prokurátorovi pre boj s korupciou a vláde SR, odboru boja proti korupcii a v tomto liste uviedol, že predseda Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] JUDr. M [redacted] R [redacted] v rozpore so zákonom obsadil svoju manželku I [redacted] R [redacted] do štátnozamestnaneckej služby – miesta vyššej súdnej úradníčky, celú vec žiadal vyšetriť z toho dôvodu, aby sa predchádzalo a zabraňovalo, s pripravovaným vstupom do Európskej únie, takýmto praktikám korupcie. Za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch s prihliadnutím na bod I 3.2, III bod 1 zásad sudcovskej etiky sudcovi navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a to odvolanie z funkcie sudcu.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že tvrdenie sudcu je nepravdivé, pretože oznamuje informácie o osobe predsedu Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] v rozpore so skutočnosťou a tieto informácie sú spôsobilé poškodiť navrhovateľa v zamestnaní. Ďalej uviedol, že štátnozamestnanecké miesto vyššieho súdneho úradníka nebolo v čase podania sudcu obsadené. Na obsadenie miesta bolo vyhlásené výberové konanie na deň 25.3.2003, t.j. až po podaní návrhu na disciplinárne stíhanie sudcu. Je potom jednoznačne v rozpore so skutočnosťou tvrdenie sudcu, že navrhovateľ v rozpore so zákonom obsadil miesto v štátnozamestnaneckej službe – vyššieho súdneho úradníka na súde svojou manželkou I [redacted] R [redacted]. Nepravdivý údaj bol šírený písomne a cielene, adresovaný takým orgánom, ktoré by na základe neho mali vyvodiť voči navrhovateľovi zodpovednosť v zamestnaní. Sudca JUDr. S [redacted] C [redacted] bol uzročený s tým, že údaj, ktorý o osobe predsedu súdu rozširoval je nepravdivý, pretože ako sudca Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] chodil na pracovisko a musel vedieť, že miesto vyššieho súdneho úradníka na Okresnom súde vo V [redacted] K [redacted] nebolo v čase podania podnetu obsadené. Nakoniec dôvodil tým, že proti sudcovi už v minulosti podal

podnet pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov a jeho konanie teda možno považovať za opakované.

Na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať dokazovanie oboznámením podnetu sudcu zo dňa 21.1.2003, súdnych spisov Spr 902/02, Spr 67/03, ktoré sa týkajú výberového konania na miesto vyššieho súdneho úradníka a kópií inzerátov v denníku [REDAKOVANÉ] zo dňa 23.1.2003 a týždenníku [REDAKOVANÉ] zo dňa 27.1.2003.

Sudca sa k návrhu písomne, prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril tak, že tvrdenie uvedené v skutku návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je v súlade s objektívnou skutočnosťou. Pritom podrobne porovnal obsah svojho podnetu zo dňa 21.1.2003 s obsahom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Ďalej uviedol, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ktoré by bolo v rozpore s povinnosťami sudcu podľa Zákona o sudcoch. Návrh navrhol zamietnuť a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

Disciplinárne konanie bolo uznesením disciplinárneho súdu sp. zn. 4 Ds 1/03 zo dňa 9.2.2004 podľa § 125 ods. 2 Zákona o sudcoch prerušené z dôvodu, že vo veci, pre ktoré sa vedie disciplinárne konanie začalo uznesením vyšetrovateľa PZ SR v Banskej Bystrici sp. zn. ČVS: KÚJP-7/OVEK-2003 zo dňa 12.3.2003 podľa § 160 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie.

Uznesením odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 6/04 zo dňa 25.6.2004 bolo na základe odvolania sudcu napadnuté uznesenie o prerušení disciplinárneho konania podľa § 150 ods. 1 Zákona o sudcoch s použitím § 149 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušené a prvostupňovému senátu bolo uložené aby vo veci konal a rozhodol s odôvodnením, že na splnenie podmienok na prerušenie disciplinárneho konania podľa § 125 ods. 2 Zákona o sudcoch je nevyhnutné, aby sudcovi bolo vznesené obvinenie podľa § 163 ods. 1 Tr. por.

S poukazom na znenie ustanovenia § 151b ods. 3 a ods. 7 Zákona o sudcoch bola, po vrátení veci na prvostupňové konanie, vec podľa rozvrhu práce pridelená na konanie a rozhodnutie novozvolenému disciplinárnemu senátu vytvorenému podľa predpisov platných po 1. novembri 2003. Písomným podaním doručeným disciplinárnemu súdu dňa 6.12.2004 navrhovateľ namietol, že disciplinárnu vec má podľa § 151b ods. 3 a ods. 7 Zákona o sudcoch prejednávať a rozhodovať pôvodný disciplinárny senát predsedu JUDr. H. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] Vzhľadom na vznesenú námietku disciplinárny súd predložil vec v súlade s ustanovením § 121 ods. 1, ods. 2 Zákona o sudcoch príslušnému disciplinárnemu senátu na rozhodnutie. Vec bola vrátená príslušným predsedom senátu bez rozhodnutia s tým, že vo veci sa nejedná o námietku zaujatosti. Za daného právneho stavu disciplinárny senát vyhodnocoval právne možnosti

d'alšieho postupu vo veci a dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že vec mu bola podľa platného rozvrhu práce pridelená na konanie a rozhodnutie a vo veci začal vykonávať úkony smerujúce k rozhodnutiu, a najmä na skutočnosť, že Zákon o sudcoch v platnom znení neobsahuje konkrétnu právnu úpravu, podľa ktorej by mohol vec postúpiť na konanie a rozhodnutie pôvodnému disciplinárnemu senátu. Preto vo veci vykonal úplné dokazovanie a vo veci rozhodol ako súd vecne príslušný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnom pojednávaní dňa 17.3.2005 vykonal dokazovanie, prečítal a oboznámil sťažnosť sudcu zo dňa 21.1.2003 z č. 1. 4 – 5, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 28.1.2003 k obsahu sťažnosti adresované predsedovi Krajského súdu v B [redacted] z č. 1. 6 – 7, správu ohľadne trestného konania pre účely disciplinárneho konania KR PZ B [redacted] z č. 1. 5. 2004 ČVS: KUJP-7/OVEK/2003, správu ohľadne trestného konania pre účely disciplinárneho konania zo dňa 12. 1. 2004, pod tou istou sp.zn., uznesenie podľa § 105 ods. 1 Tr. por., zo dňa 20. 2. 2004, pod tou istou sp.zn., faxovú správu adresovanú kpt. Ing. P [redacted] z č. 1. 4. 5. 2004, námietky zaujatosti na č. 1. 9 – 10, vyjadrenie k námietke zaujatosti na č. 1. 12, rozhodnutie na č. 1. 13, oznámenie o zaujatosti na č. 1. 14, správu na č. 1. 16, rozhodnutie na č. 1. 17 – 18, osobný spis a fotokópie pani R [redacted] na č. 1. 19 – 20 s celým obsahom prílohy, vyjadrenie Úradu pre štátnu službu zo dňa 10.12.2003 na č. 1. 21, vyjadrenie JUDr. C [redacted] na č. 1. 26, uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 160 ods. 1 Tr. por. na č. 1. 38 – 40, sťažnosť proti prerušeniu konania na č. 1. 48 – 49, zápisnicu o výberovom konaní z 15. 1. 2003, kópiu inzerátu z denníku [redacted] z 19. 11. 2002, kópiu inzerátu z okresných novín [redacted], kópiu inzerátu z okresných novín [redacted] na ďalšie výberové konanie, ktoré sa malo uskutočniť 25. 3. 2003, inzerát k tomuto konaniu a objednávku z 20. 1. 2003, zápisnicu z výberového konania z 25. 3. 2003, kópiu článku vydavateľstva denníka [redacted], podľa ktorého sa ospravedlnili JUDr. R [redacted] za zásah do jeho občianskej cti, daňový doklad, ktorým platil Okresný súd za uverejnené inzeráty a zásady sudcovskej etiky, ktoré boli prijaté na základe dohody medzi JUDr. H [redacted] predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a JUDr. Č [redacted] ministrom spravodlivosti SR zo dňa 4. 10. 2001.

Sudca sa na pojednávaní k veci vyjadril tak, že samotný návrh považuje za neopodstatnený a považuje ho za tzv. šikanu voči jeho osobe zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ v podstate už podal 6 návrhov, ktoré boli právoplatne skončené. Zo samotného skutku, pre ktorý bol podaný návrh a z jeho konštrukcie, podľa jeho názoru vyplýva jednoznačný záver, že neobsahuje také konanie zo strany sudcu, ktoré ako zákonný znak predpokladá ustanovenie § 115 ods. 1 Zákona o sudcoch. V tomto smere poukazuje aj

na ustanovenie § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich, ktoré primerane odkazuje na príslušné ustanovenia Trestného zákona. Je toho názoru, že keď aplikuje základnú zásadu trestného práva, že niekto môže byť obvinený len zo zákonných dôvodov, toto treba primerane použiť aj vo vzťahu k obvineniu sudcu a poukazuje na ustanovenie § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch. Pre prípad úspechu (oslobodenia) uplatnil náhradu trov konania, ktoré predložil do spisu. Pri tejto príležitosti bol predsedom senátu upozornený na neúplnosť predložených dokladov. Potvrdil autenticitu a autorstvo sťažnosti zo dňa 21.1.2003. Uviedol, že okrem sťažnosti založenej v disciplinárnom spise žiadnu inú sťažnosť v uvedený deň nespisoval, ani nepodával. Výslovne uviedol, že v žiadnej písomnosti nepoužil vetu „predseda Okresného súdu vo V [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] JUDr. M [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ] v rozpore so zákonom obsadil svoju manželku L [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ] do štátnozamestnaneckej služby miesta vyššej súdnej úradníčky“. Ďalej uviedol, že by si to ani nedovolil. Uviedol, že podal len podnet a vymenoval konkrétnych kolegov, ktorí ho na skutočnosti uvedené v sťažnosti upozornili. Boli to bývalý sudca JUDr. L [REDAKOVANÉ] D [REDAKOVANÉ] a sudca JUDr. M [REDAKOVANÉ] V [REDAKOVANÉ]. Nemenovaní ľudia, ktorí sa uchádzali o miesto vyššieho súdneho úradníka, mu mali povedať, že ich vedenie súdu informovalo, že táto funkcia je pripravovaná, plánovaná pre L [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ]. Sám mal v tom čase pozastavenú funkciu sudcu, a tak sa rozhodol, že keď je potrebné vyžadovať zákonnosť, tak to platí pre všetkých, a preto podnet napísal. K názvu písomnosti „sťažnosť proti obsadeniu miesta štátnozamestnaneckej služby pani L [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ]“ uviedol, že ju definoval preto tak, lebo pani R [REDAKOVANÉ] mala povedať priamo jednej z uchádzačiek, že toto miesto je pre ňu pripravené. Svojím podnetom poukázal iba na dodržiavanie ustanovenia § 23 zák. č. 312/2001 Z. z., čím mienil predísť takémuto konaniu. Na otázku zástupcu navrhovateľa odmietol ďalších ľudí, ktorí ho o veci informovali, konkretizovať.

Žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neuviedol a rozhodnutie ponechal na úvahu senátu.

Zástupca navrhovateľa pri svojom vyjadrení k veci trval na podanom návrhu a navrhol, aby senát po vykonanom dokazovaní rozhodol v zmysle petitu podaného návrhu. Predložil senátu vyjadrenie KR PZ B [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] zo dňa 15. 3. 2005, ktoré bolo oboznámené. Vzhľadom na vyjadrenie JUDr. O [REDAKOVANÉ] navrhol vypočúť JUDr. V [REDAKOVANÉ], JUDr. D [REDAKOVANÉ], L [REDAKOVANÉ], R [REDAKOVANÉ], V [REDAKOVANÉ], T [REDAKOVANÉ] ohľadom skutočností, či bolo vyvesené vyhlásenie výberového konania na tabuli dňa 20. 1. 2003 a ďalej Mgr. J [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ] z personálneho oddelenia Krajského súdu v B [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] na podmienky výberového konania. Iné návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a na skutočnosť, že vyvesenie podmienok výberového konania na úradnej tabuli okresného súdu nebolo

žiadnym spôsobom spochybnené, disciplinárny súd návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere zamietol.

Zástupca navrhovateľa vo svojom záverečnom návrhu trval na podanom návrhu. Na základe predložených dôkazov na ústnom pojednávaní mal za preukázané, že sudca JUDr. C. [REDACTED] uvádzal nepravdivé údaje a je síce pravdou, že z formálneho hľadiska vo vzťahu k návrhu a podanej sťažnosti, sa doslovne v podanej sťažnosti neuvádzal výrok, ktorý je uvedený v skutku, ktorý je kladený sudcovi za vinu, ale mal za to, že vec treba posudzovať podľa jej obsahu a to v tom smere, že podanie JUDr. C. [REDACTED] bolo spôsobilé poškodiť JUDr. R. [REDACTED]. Vo vzťahu k trestu navrhol uložiť sudcovi odvolanie z funkcie sudcu.

Sudca JUDr. S. [REDACTED] C. [REDACTED] vo svojom záverečnom návrhu žiadal, aby ho disciplinárny senát oslobodil a aby bolo rozhodnuté o trovách konania.

Po vykonanom dokazovaní a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, disciplinárny súd mal vážne pochybnosti, či je skutok, ktorý je uvedený v návrhu navrhovateľa, závažným disciplinárnym previnením sudcu JUDr. S. [REDACTED] C. [REDACTED] a teda či sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch platného v čase spáchania skutku.

Z oboznámených dôkazov disciplinárny súd zistil, že sú úplne nesporné skutočnosti priebehu podávania sťažnosti sudcom, ako aj priebehu výberového konania na Okresnom súde vo V. [REDACTED] K. [REDACTED]. Tieto skutočnosti ani sudca, ani navrhovateľ vôbec nespochybňovali. Sudca výslovne priznal autenticitu podanej písomnosti.

Disciplinárny senát ako prvoradú otázku riešil otázku, či sa sudca svojím konaním dopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu. Porovnaním obsahu písomnosti podanej sudcom a skutku, ktorý mu je kladený za vinu disciplinárny súd zistil, že písomnosť neobsahuje tvrdenie, že by sa manželka navrhovateľa stala v rozpore so zákonom vyššou súdnou úradníčkou na Okresnom súde vo V. [REDACTED] K. [REDACTED]. Pokiaľ sa týka okolností, že vo svojej žiadosti žiadal vyšetriť okolnosti výberového konania, táto skutočnosť je nepochybnou z obsahu sťažnosti, čo mu však nemôže byť kladené za vinu, nakoľko sa jedná o využitie zákonného práva na podávanie sťažností občanmi podľa zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach. Pre odňatie tohto práva sudcovi neexistujú žiadne zákonné dôvody. Ani nadpis sťažnosti sudcu zo dňa 21.1.2003 nemožno vyhodnotiť ako vedome nepravdivý, nakoľko z jeho znenia nevyplýva, či k obsadeniu už došlo, alebo sa tak má stať až v budúcnosti. Zo samotného textu potom jednoznačne vyplýva, že sudca namietal skutočnosť, že p. L. [REDACTED] R. [REDACTED] absolvovala

prípravu na funkciu vyššej súdnej úradníčky a mala sa podľa jeho názoru v budúcnosti stať vyššou súdnou úradníčkou práve na Okresnom súde vo V [REDAKČIA] K [REDAKČIA]. Disciplinárny súd nemohol akceptovať argumentáciu zástupcu navrhovateľa na ústnom pojednávaní, kedy tento pripustil, že skutok sa nestal tak, ako je uvedený v návrhu ale žiadal, aby disciplinárny súd nevyhodnocoval iba konkrétny skutok, ktorý je sudcovi kladený za vinu, ale aby posudzoval celú vec podľa jej obsahu a súvislostí. Disciplinárny senát v neposlednom rade vyhodnocoval aj splnenie formálnych znakov závažného disciplinárneho previnenia sudcom, pričom dospel k záveru, že v danom prípade nemohla byť naplnená ani objektívna stránka závažného disciplinárneho previnenia sudcom. Za danej dôkaznej situácie disciplinárny súd potom rozhodol tak, že sudcu spod návrhu oslobodil, pretože mal nepochybne za preukázané, že sa skutok nestal tak, ako bol uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho stíhania sudcu.

Po takomto závere disciplinárny senát ďalej neskúmal prípravu a priebeh výberového konania uskutočneného na Okresnom súde vo V [REDAKČIA] K [REDAKČIA] nakoľko nemohli mať žiaden vplyv na rozhodovanie o vine či nevine sudcu.

Podľa § 120 ods. 6 Zákona o sudcoch návrh musí obsahovať meno a priezvisko sudcu, proti ktorému návrh smeruje, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania a označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera; ak ide o priestupok, návrh musí ďalej obsahovať označenie príslušného ustanovenia zákona, ktorého znaky skutok napĺňa a dôkazy, ktoré svedčia o spáchaní priestupku.

Pojem "skutok" nie je priamo definovaný v žiadnom zákone. Právna teória aj prax, najmä v oblasti trestného práva, však "skutok" považuje za pojem procesného i hmotného práva. Treba však rozlišovať medzi "skutkom" a "disciplinárnym previnením". Kým "skutok" sa ako procesnoprávny pojem chápe ako udalosť vo vonkajšom svete vyvolaná človekom, "disciplinárne previnenie" ako hmotnoprávny pojem (§ 116 ods. 1 a 2 Zákona o sudcoch) je súhrnom skutočností, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty niektorého z disciplinárnych previnení sudcu a podmieňujú jeho disciplinárnu zodpovednosť.

Podstatu skutku tvorí konanie (aktivita) páchatel'a a týmto konaním spôsobený následok, ktorý je rozhodujúci ako z hľadiska Zákona o sudcoch, tak aj z hľadiska trestného práva vôbec. Konaním rozumieme prejav vôle páchatel'a vo vonkajšom svete. Následok spočíva v porušení alebo v ohrození hodnôt a záujmov chránených Zákonom o sudcoch (nezávislosť rozhodovania súdov, nestrannosť a nezaujatosť súdov) a ako znak niektorého konkrétneho disciplinárneho previnenia spája čiastkové akty (útoky) do jedného skutku

a zároveň umožňuje konanie človeka deliť na rôzne skutky. Skutok je tvorený súhrnom zistených skutkových okolností, nie ich právnym posúdením. Podstata skutku preto spočíva v účasti sudcu na určitej udalosti uvedenej v individuálnom právnom akte (v návrhu na začatie disciplinárneho konania, rozhodnutí disciplinárneho súdu), ktorý je príčinou následku, porušujúcom alebo ohrozujúcom záujmy chránené Zákonom o sudcoch.

Z uvedených dôvodov disciplinárny súd nemohol vziať do úvahy pridružené okolnosti prípadu a hodnotiť správanie sudcu, ktoré nebolo predmetom skutku uvedeného v návrhu a dokonca sa jednoznačne preukázalo, že skutok sa tak vôbec nestal a sudca neuskutočnil právne úkony (nekonal) tak, ako je mu to kladené za vinu.

Podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení platnom do 31.10.2003 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov. Za disciplinárne previnenie sa považuje nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32.

Podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia závažným disciplinárnym previnením je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítážujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 3 zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach, sťažnosť je podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len "sťažovateľ"), ktorým a) sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, pretože došlo k ich porušeniu alebo k ohrozeniu činnosťou alebo nečinnosťou (ďalej len "činnosť") orgánu verejnej správy; b) upozorňuje na konkrétne nedostatky, najmä na porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie si vyžaduje zásah orgánu verejnej správy.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch a prísediacich ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil, alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch ak disciplinárny senát sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí.

Disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sa skutok nestal tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho stíhania sudcu JUDr. S██████████ C██████████ a preto sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia a že je potom namieste postup podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a jeho oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Nakoľko sudca nevedel presne zdokladovať trov disciplinárneho konania disciplinárny súd ponechal rozhodnutie o tejto otázke na samostatné rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 17. marca 2005

JUDr. Karol K u ě r a, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

